

Kitab Daniel - Nomer Saratus Dalapan Puluh Tujuh

Wahyu Singa: Ti Panium ka Pamungkasna Panandaan

Jeff Pippenger

2024-04-17

Nalika Yesus muka hiji bebeneran nubuat, Anjeunna dipidangkeun minangka Singa tina kaom Yuda, jeung di Kaisarea Pilipi, Singa tina kaom Yuda mimiti muka yén “he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.” Eta bebeneran saluyu jeung amanat anu Anjeunna bukeun dina awal mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, tuluy deui dina ahir mangsa anu sarua pisan. Eta bebeneran saluyu jeung amanat anu dipidangkeun dina ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel pasalABELAS.

Nalika Anjeunna muka segel éta bebeneran ka saratus opat puluh opat rébu, Anjeunna ngalakukeunana ngaliwatan padika garis kana garis, sabab di dinya kapanggih “konci-konci” ka Karajaan Allah. Eta bebeneran kudu didahar, sabab eta téh konci-konci ka Karajaan Allah, jeung Karajaan Allah kudu aya di jero umat-Na.

Jeung nalika Anjeunna ditaros ku urang Parisi ngeunaan iraha Karajaan Allah baris sumping, Anjeunna ngawaler ka maranéhna, saur-Na, “Karajaan Allah datangna lain ku hal-hal anu katingali ku panénjo; jeung maranéhna ogé moal nyebut, ‘Tingali, aya di dieu!’ atawa, ‘Tingali, aya di ditu!’ sabab, tingali, Karajaan Allah aya di jero maranéh.” Lukas 17:20, 21.

Iblis-iblis téh percaya, tapi maranéhna tetep ngageter, sabab henteu cekap ngan saukur percaya kana “bebeneran.” Éta kudu jadi bagian tina diri anjeun, sakumaha kadaharan jasmani anu didahar jadi bagian tina awak. Dina sajarah ayat tilu welas nepi ka lima welas, Singa ti kaom Yuda muka segel bebeneran-bebeneran anu patali jeung hukum Minggu anu geura datang, sarta bebeneran-bebeneran éta nerapkeun segel kana tarang para parawan wijaksana, sateuacan krisis anu bakal datang. Singa ti kaom Yuda terang pisan kana kasaksian Mateus pasal genep welas, sarta pangunjunganna ka Kaisarea Filipi saluyu jeung kasaksian Daniel ngeunaan Panium, sarta Anjeunna terang yén kalangkang salib anu nangtung di handapeunna ku Anjeunna jeung murid-Na di Kaisarea Filipi ngagambarkeun kalangkang hukum Minggu anu bakal datang dina sajarah umat-Na dina poé-poé panungtungan.

Ti saprak harita Yesus mimiti némbongkeun ka murid-murid-Na yén Anjeunna kudu indit ka Yerusalem, sangsara loba perkara ti para kokolot, imam-imam kapala, jeung ahli-ahli Kitab, tuluy dipaéhan, sarta dihudangkeun deui dina poé katilu. Tuluy Petrus nyandak Anjeunna, sarta mimiti ngatik-atik ka Anjeunna, pokna, “Mugia éta dijauhkeun ti Gusti, Gusti; éta moal kajadian ka Gusti.” Tapi Anjeunna malik, sarta ngandika ka Petrus, “Mundur ka tukang Kami, Sétan; maneh jadi batu sandungan pikeun Kami; sabab pikiran maneh lain kana perkara-perkara Allah, tapi kana perkara-perkara manusa.” Tuluy Yesus ngandika ka

murid-murid-Na, “Lamun aya jelema hayang nuturkeun Kami, kudu mungkir kana dirina sorangan, nyokot salibna, sarta nuturkeun Kami. Sabab saha waé anu hayang nyalametkeun nyawana bakal kaleungitan éta; jeung saha waé anu kaleungitan nyawana ku sabab Kami bakal meunangkeun éta. Sabab naon untungna pikeun jelema lamun manéhna meunang sakuliah dunya, tapi kaleungitan jiwana sorangan? Atawa naon anu baris dipasrahkeun ku jelema pikeun gaganti jiwana? Sabab Putra Manusa bakal sumping dina kamulyaan Rama-Na jeung para malaikat-Na; sarta harita Anjeunna bakal males ka unggal jelema nurutkeun lampahna. Saéstuna Kami nyebut ka maranéh: aya sawatara anu nangtung di dieu, anu moal ngarasakeun pati saméméh maranéhna ningali Putra Manusa sumping dina Karajaan-Na.” Mateus 16:21–28.

Anu kahiji, ku sabab kitu dumasar kana aturan panyebutan kahiji, hal anu pangpentingna anu diucapkeun ku Yesus ka murid-murid-Na ngeunaan sangsara salib, nyaéta yén maranéhna kudu nanggung salibna sorangan, lamun maranéhna milih nuturkeun Anjeunna. Sister White nétélakeun kalayan écés yén salib téh ogé kuk. Kuk jeung salib téh lambang kahayang pribadi manusa, sarta sagalana gumantung kana palaksanaan kahayang anu bener. Kakuatan anu nyangga Bait Allah nyaéta hiji Anak Domba anu geus dipaéhan sarta digantung dina hiji “pilar”. Anak Domba anu dipaéhan ngawakilan panyaliban kodrat handap anu dagingiah, sarta “pilar” anu jadi tempat daging anu paéh digantung téh nyaéta kahayang. Kristus masihan conto-Na ngeunaan kumaha carana meunang kameunangan ku salawasna ngajaga kahayang-Na tetep tunduk kana kahayang Rama-Na, sarta ku ngalaksanakeun pagawéan éta, Anjeunna linggih dina tahta babarengan jeung Rama-Na. Lambang meunang kameunangan nyaéta Anak Domba anu dipaéhan anu digantung dina pilar. Sadaya kabeneran ieu patali langsung jeung jalma-jalma anu dilambangkeun salaku Petrus.

Ka Filadelfia, anu dilambangkeun ku kemah Exeter, dinyatakeun:

Jalma anu meunang, ku Kami bakal dijadikeun tihang di Bait Allah Kami, sarta manéhna moal kaluar deui ti dinya salawasna; jeung kana dirina bakal Ku tuliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nya éta Yerusalem anyar, anu nurun ti sawarga, ti Allah Kami; sarta kana dirina bakal Ku tuliskeun ngaran Kami anu anyar. Sing saha anu boga ceuli, sing ngadéngékeun naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:12, 13.

Anu meunang sakumaha Kristus meunang bakal narima ngaran anyar, sakumaha Simon Barjonah ogé narimana, sarta maranéhna bakal jadi tihang di Bait Allah, sakumaha Kristus téh Anak Domba anu geus dipaéhan jeung digantung dina hiji tihang di Bait Allah. Lamun maranéhna meunang sakumaha Kristus meunang, maranéhna ogé bakal linggih dina tahta di tempat-tempat sawarga, sakumaha Kristus ogé linggih.

Ka Laodikea, anu dilambangkeun ku tenda Watertown, ieu dipedar:

Tingal, Kami nangtung di panto sarta ngetrok: lamun aya saurang anu ngadéngé sora Kami, sarta muka panto, Kami bakal asup ka anjeunna, sarta bakal dahar peuting jeung anjeunna, sarta anjeunna jeung Kami. Ka anu meunang kameunangan Kami bakal maparin hak pikeun diuk babarengan jeung Kami dina tahta Kami, sakumaha Kami ogé geus meunang kameunangan, sarta linggih babarengan jeung Rama Kami dina tahta-Na. Sing saha anu boga ceuli, pék dengekeun naon anu didawuhkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:20–22.

Kaleresan anu kahiji anu diucapkeun ku Yesus ka murid-murid nalika Anjeunna mimiti ngébréhkeun sangsara salib téh nya éta yén manusa kudu meunang kameunangan sakumaha saéstuna Anjeunna parantos maparin conto ngeunaan kumaha meunang kameunangan. Manusa kudu nyalibkeun daging katut sagala rasa kanyaahna jeung hawa-nafsuna. Lamun ieu geus dilaksanakeun, maranéhna baris didudukeun di tempat-tempat sawarga.

Sanajan urang keur paéh dina dosa, Anjeunna geus ngahirupkeun urang babarengan jeung Kristus, (ku anugerah aranjeun geus disalametkeun) sarta geus ngangkat urang babarengan, jeung ngajadikeun urang linggih babarengan di tempat-tempat sawarga dina Kristus Yesus. Epesus 2:5, 6.

Sanggeus nampilkeun bebeneran ngeunaan panyaliban, dina harti tanggung jawab pribadi, Singa ti kaom Yuda nambahan deui hiji bebeneran anu nyangking kana poé-poé panungtungan.

Naon kauntunganana pikeun manusa, lamun manéhna meunangkeun sakuliah dunya, tapi kaleungitan nyawana sorangan? Atawa naon anu baris dipasihkeun ku manusa pikeun panukeur nyawana? Sabab Putra Manusa bakal sumping dina kamulyaan Rama-Na jeung malaikat-malaikat-Na; tuluy Mantenna bakal ngabales ka unggal jalma nurutkeun pagawéanana. Saéstuna Kami nyebut ka maranéh, aya sawatara anu nangtung di dieu anu moal ngaraosan pati, nepi ka maranéhna ningali Putra Manusa sumping dina Karajaan-Na. Mateus 16:26–28.

Nalika amanat Panjerit Tengah Peuting dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda dina mangsa panungtungan panyegelan saratus opat puluh opat rébu, bakal aya sawatara anu henteu paéh. Anjeunna tuluy nyarios sacara husus ka saratus opat puluh opat rébu, umat-Na dina poé panungtungan anu henteu ngalaman maot. Ku sabab éta, genep poé sanggeus kadatangan-Na ka Kaisarea Filipi, Singa ti kaom Yuda muka segel hiji bebeneran anu dimaksudkeun pikeun nguatkeun murid-murid-Na nyanghareupan krisis salib anu bakal datang, nanging anu langkung penting deui, éta nyarios ngeunaan hukum Minggu anu baris geura datang.

Sanggeus genep poe, Yesus ngajak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes dulurna, tuluy mawa maranéhna naék ka hiji gunung anu luhur, nyorangan. Tuluy Anjeunna robah rupa di hareupeun maranéhna; beungeut-Na ngagurilap siga panonpoé, sarta pakean-Na bodas siga cahaya. Jeung, lah, katémbong ku maranéhna Musa jeung Elias keur ngawangkong jeung Anjeunna. Geus kitu Petrus ngawaler, pok nyarios ka Yesus, “Gusti, hadé pisan urang aya di dieu; lamun Anjeun kersa, hayu urang ngadegkeun di dieu tilu pondok: hiji keur Anjeun, hiji keur Musa, jeung hiji keur Elias.” Sabot anjeunna keur nyarita kénéh, lah, hiji mega caang ngaliputan maranéhna; jeung, lah, aya hiji sora ti jero mega, saur-Na, “Ieu Anak Kami anu dipikaasih, anu matak Kami kacida kenging kersaning hate; dengekeun Anjeunna.” Barang murid-murid ngadangu éta, maranéhna tuluy sujud nyanghareup taneuh sarta kacida pisan sieuneunana. Tapi Yesus sumping, nyabak maranéhna, sarta ngandika, “Hudang, ulah sieun.” Sanggeus maranéhna ngangkat panon, maranéhna henteu ningali saha-saha deui, iwal ti Yesus nyalira. Sabot maranéhna turun ti gunung, Yesus maparin parentah ka maranéhna, saur-Na, “Ulah nyaritakeun ieu titingalian ka saha waé, nepi ka Putra Manusa gugah deui tina nu maraot.” Geus kitu murid-murid-Na naros ka Anjeunna, pokna, “Naha atuh ahli-ahli Taurat

nyebutkeun yén Elias kudu sumping heula?” Yesus ngawaler sarta ngandika ka maranéhna, “Memang Elias bakal sumping heula, sarta mulangkeun sagala perkara. Tapi Kami nyebut ka maranéh, yén Elias geus sumping, tapi maranéhna henteu wawuh ka anjeunna, malah geus migawe ka anjeunna sakahayangna. Kitu deui Putra Manusa bakal sangsara ku maranéhna.” Harita murid-murid ngartos yén anu diomongkeun ku Anjeunna ka maranéhna téh ngeunaan Yohanes Pembaptis. Mateus 17:1–13.

Dina ieu petikan, Singa ti kaom Yuda keur muka segel kana bebeneran-bebeneran anu nyégel saratus opat puluh opat rébu pas saméméh panutupan masa kasempetan rahmat, sabab “waktuna geus caket.” Mimitina Anjeunna ngaidéntifikasi kasangsaraan salib, sarta ngagambarkeun éta pangalaman minangka bédana anu nangtukeun antara hiji golongan anu bakal nampik ngagunakeun kahayangna pikeun nyalibkeun daging, jeung hiji golongan anu bakal nuturkeun conto Kristus. Saterusna Anjeunna maparin ka maranéhna yén maranéhna ngalambangkeun generasi panungtung dina sajarah bumi, nalika bakal aya jalma-jalma anu hirup ti mangsa pamukaan segel anu lumangsung dina 11 Séptémber 2001 nepi ka datangna-Na deui.

Tuluy Anjeunna nembongkeun hiji titingalian ngeunaan kaayaan-Na anu geus dimulyakeun, sarta jeung Anjeunna aya Musa jeung Elia. Amanat panyegelan anu geus dibuka meteraina téh nyaéta Wahyu Yesus Kristus, anu patalina jeung Musa jeung Elia, sarta amanat éta mimiti dibuka meteraina dina bulan Juli 2023, nalika dua saksi dina Wahyu pasal sabelas, nya éta Musa jeung Elia, diteguhkeun, baris demi baris, minangka lambang-lambang anu ngagambarkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Nalika tilu murid éta ningali titingalian éta sarta ngadangu sora Allah, “maranehna tuluy sujud nyanghareup ka taneuh, sarta kacida sieunna. Jeung Yesus sumping, noél ka maranehna, sarta ngadawuh, Hudanglah, ulah sieun.”

Visi anu ditingali ku tilu murid éta ngagambarkeun hiji visi ngeunaan kamulyaan Kristus dina poé-poé panungtungan, ku sabab éta mangrupa visi anu sarua jeung anu ditingali ku Daniel dina pasal sapuluh.

Sarta kuring, Daniel, nyalira anu ningali éta titingalian; sabab jalma-jalma anu babarengan jeung kuring henteu ningali éta titingalian. Tapi hiji kageteran anu gedé nimpa ka maranéhna, nepi ka maranéhna kabur pikeun nyumput. Ku sabab kitu kuring kari sorangan, sarta ningali ieu titingalian anu agung, jeung teu aya deui kakuatan anu nyésa dina diri kuring; sabab kasampurnaan raray kuring robah jadi karuksakan dina diri kuring, sarta kuring teu nyésa kakuatan nanaon. Sanajan kitu kuring ngadangu sora kecap-kecap-Na; sarta waktu kuring ngadangu sora kecap-kecap-Na, harita kuring murag kana sare anu jero bari nyanghareup ka handap, jeung beungeut kuring nempel kana taneuh. Jeung, tenjo, aya hiji leungeun nyabak ka kuring, anu ngangkat kuring nepi ka tuur kuring jeung kana dampal leungeun kuring. Sarta anjeunna ngadawuh ka kuring, “Eh Daniel, jalma anu kacida dipikanyaahna, pahamkeun kecap-kecap anu ku kuring diucapkeun ka maneh, sarta nangtung sing lempeng; sabab ayeuna kuring diutus ka maneh.” Jeung sanggeus anjeunna ngucapkeun ieu kecap ka kuring, kuring nangtung bari ngageter. Tuluy anjeunna ngadawuh ka kuring, “Ulah sieun, Daniel; sabab ti poé kahiji maneh netepkeun hate maneh pikeun ngarti, jeung pikeun ngarendahkeun diri di payuneun Allah maneh, kecap-kecap maneh geus kadéngé, sarta kuring datang ku sabab kecap-kecap maneh.” Daniel 10:7–12.

Teténjoan ngeunaan robah-rupa dina Mateus pasal tujuh belas téh mangrupa teténjoan eunteung tina Daniel pasal sapuluh, anu kajadian nalika tulang-tulang garing anu paéh dina Yehezkiel dihirupkeun deui. Eta teténjoan, jeung amanat anu pakait jeung éta, nembongkeun dua golongan nu nyembah, hiji dina kemah Exeter, jeung hiji deui dina kemah Watertown, anu mangrupikeun pasamoan para pangolok-olok nurutkeun Yermia, sarta sinagoga Iblis nurutkeun Yohanes. Saperti pangaruh tina teténjoan dina kasaksian Daniel, kitu deui, “waktu murid-murid ngadangu éta, maranéhna sujud nyanghareup ka taneuh, sarta kacida sieunna. Jeung Yesus sumping, noél maranéhna, sarta ngadawuh, Hudang, ulah sieun.” Eta teténjoan téh kadéngé jeung katempo dina dua-duana, sarta ngahasilkeun kasieun dina duanana conto. Hiji “toélan” diperlukeun pikeun nguatkeun dina duanana kasaksian.

Témbongna robah rupa téh jadi bukti, di antarana, yén Pangandika Allah moal kungsi gagal, sabab dina Mateus pasal genep welas, dina ayat panungtung, Isa parantos ngadawuh yén, “Di dieu aya sawatara nu keur nangtung, anu moal ngaraosan pati, saméméh maranéhna ningali Putra Manusa sumping dina Karajaan-Na.” Robah rupana éta mangrupa gambaran ngeunaan datangna “Putra Manusa” dina Karajaan-Na.

“Moises di luhur gunung transfigurasi janten saksi kana kameunangan Kristus ngalawan dosa jeung pati. Anjeunna ngawakilan jalma-jalma anu baris kaluar tina kuburan dina mangsa hudangna jalma-jalma bener. Elia, anu parantos diangkat ka sawarga tanpa ngalaman pati, ngawakilan jalma-jalma anu bakal hirup di bumi dina mangsa datangna Kristus anu kadua, sarta anu bakal ‘dirobah, dina sakedapan, dina kedipan panon, dina sora tarompet panungtungan;’ nalika ‘anu fana ieu kudu ngagem kalanggengan,’ jeung ‘anu rusak ieu kudu ngagem kateuruksakan.’ 1 Korinta 15:51–53. Yesus dipaparin ku cahaya sawarga, sakumaha Anjeunna bakal nembongan nalika Anjeunna sumping ‘anu kadua kalina tanpa dosa pikeun kasalametan.’ Sabab Anjeunna bakal sumping ‘dina kamulyaan Rama-Na sareng para malaikat suci.’ Ibrani 9:28; Markus 8:38. Jangji Jurusalamet ka para murid ayeuna parantos kacumponan. Di luhur gunung éta, karajaan kamulyaan anu bakal datang dipintonkeun dina wangun leutikna,—Kristus Sang Raja, Moises minangka wakil jalma-jalma suci anu geus dihudangkeun, jeung Elia jalma-jalma anu diangkat.” *The Desire of Ages*, 421.

Kabeneran ngeunaan pamaterian meterai ngawengku hiji pangwanoh yén saratus opat puluh opat rébu téh nya éta maranéhnanana anu digambarkeun dina Wahyu pasal tujuh, anu henteu paéh, sarta dilambangkeun ku Elia, jeung yén jalma réa anu gedé dina Wahyu pasal tujuh téh nya éta maranéhnanana anu dilambangkeun ku Musa, anu paéh. Hiji golongan disebut dina sora kahiji tina Wahyu pasal dalapan welas, jeung golongan séjén disebut dina sora kadua tina Wahyu pasal dalapan welas.

Sanggeus éta rampa, Yesus maparin parentah salajengna ka murid-murid nalika Anjeunna ngandika, “Ulah nyaritakeun ieu teténjoan ka sasaha ogé, nepi ka Putra Manusa hudang deui tina antara jalma-jalma paéh.” Teténjoan ngeunaan robahna rupa, anu mangrupikeun teténjoan tina kaca pangilon, jeung teténjoan Yesaya dina pasal genep, jeung teténjoan Paulus nalika aya di sawarga katilu, sarta teténjoan Yehezkiel ngeunaan roda di jero roda, geus disegel ku Singa ti kaom Yuda, nepi ka sanggeus kabangkitan Kristus.

Kabangkitan Kristus ngagambarkeun kabangkitan dua saksi anu aya jeung Kristus dina éta tetempoan pisan, sarta maranéhna kudu dihudangkeun deui dina bulan Juli 2023. Dina mangsa éta, amanat panyegelan bakal dibuka segélna ka dua saksi dina Wahyu sabelas jeung ka dua golongan jalma satia, sarta éta bakal ditempatkeun dina kontéks tetempoan eunteung ngeunaan kamulyaan Kristus dina ahir dunya.

Pesen panyegelan ogé baris ditempatkeun dina kontéks tilu ayat kahiji tina Wahyu pasal hiji, tempat ranté komunikasi—anu ngawakilan ngahijina kajiwan sareng kamanusaan—dipedar dina prosés léngkah-demi-léngkah ngeunaan kumaha pesen panyegelan ditepikeun ka jalma-jalma anu jadi calon pikeun kaasup kana golongan saratus opat puluh opat rébu.

Prosés léngkah demi léngkah téh asalna ti Rama, ka Putra, ka malaikat Jibril, ka Yohanes, ka jamaah-jamaah. Ti Rama Ilahi, ka Putra anu Ilahi jeung insani, ka mahluk anu can ragrag (Jibril), ka mahluk anu geus ragrag (Yohanes), ka jamaah-jamaah anu aya di Asia (dunya.) Lima léngkah éta sacara husus dicirian dina sebutan anu pangheulana pisan ngeunaan Wahyu Yesus Kristus, jeung mungkir kana salah sahiji léngkah téh sarua jeung mungkir kana éta sakabéhna.

Sasuai jeung éta panyingkepan, murid-murid tuluy nanya ka Yesus, “Ku naon atuh ahli-ahli Taurat nyebutkeun yén Elias kudu datang heula?” Jeung Yesus ngawaler sarta ngadawuh ka maranéhna, “Memang, Elias bakal datang heula, sarta mulangkeun sagala perkara. Tapi Kami nyebutkeun ka aranjeun, yén Elias geus datang, sarta maranéhna henteu wanoh ka anjeunna, malah geus ngalakukeun ka anjeunna sagala anu dipikahayang ku maranéhna. Kitu deui Putra Manusa ogé bakal nandangan sangsara ku maranéhna.” Tuluy murid-murid ngartos yén Anjeunna nyarios ka maranéhna ngeunaan Yohanes Pembaptis.

Peran nubuat Yohanes Pembaptis jeung Yohanes Nu Nampa Wahyu mangrupa salah sahiji unsur tina amanat pemeteraian, sarta jalma-jalma dina kemah Watertown anu milih teu ngindung ka amanat Samuel Snow, ngawakilan jalma-jalma anu henteu daék ngaku yén Gusti milih jalma-jalma anu ku Anjeunna dipilih. Sora anu dipilih dina taun 1989, anu mimiti medalkeun amanatna dua ratus dua puluh taun sanggeus 1776, dina taun 1996, anu jadi pangawal anu ngaidéntifikasi yén cilaka katilu geus datang dina 11 Séptémber 2001, anu nepikeun amanat dosa dina 18 Juli 2020, mangrupa bagian tina amanat pemeteraian, sarta peranna diwakilan ku Yohanes Pembaptis.

Urang baris nuluykeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Kuring ningali sakelompok jalma anu nangtung kalawan dijaga pageuh sarta teges, henteu méré pangrojong ka maranéhna anu rék ngaguncang iman anu geus ditetepkeun dina jemaat. Allah ningali ka maranéhna kalawan kersa. Kaula dipintonkeun tilu léngkah—amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Ceuk malaikat anu ngiringan kaula, ‘Cilaka ka manéhna anu bakal ngageserkeun hiji bongkah atawa ngagerakkeun hiji pasak tina amanat-amanat ieu. Paham anu leres ngeunaan amanat-amanat ieu kacida pentingna. Nasib jiwa-jiwa gumantung kana kumaha amanat-amanat ieu ditarima.’ Kaula tuluy dibawa deui ngalangkungan amanat-amanat ieu, sarta ningali sabaraha mahal umat Allah geus meuli pangalaman maranéhna. Éta kaala ku jalan loba kasangsaraan jeung papalagan anu beurat. Allah geus nungtun maranéhna saléngkah demi saléngkah, nepi ka Anjeunna nempatkeun maranéhna dina hiji landasan anu pageuh, teu bisa

digoyangkeun. Kaula ningali sawatara jalma ngadeukeutan landesan éta sarta nalungtik dasarna. Sababaraha kalayan suka bungah langsung ngaléngkah naék kana éta. Nu séjén mimiti néangan kasalahan dina dasarna. Maranéhna hayang aya paémbahan anu dipigawé, sarta ku kituna landesan téh bakal leuwih sampurna, jeung umat bakal leuwih bagja. Sababaraha turun tina landesan pikeun nalungtik éta sarta nyatakeun yén éta dipasangna salah. Tapi kaula ningali yén ampir kabéh tetep nangtung pageuh dina landesan éta sarta ngadesek jalma-jalma anu geus turun ti dinya supaya eureun ngeluh; sabab Allah téh Mungguhing Jurubangun, sarta maranéhna keur ngalawan ka Anjeunna. Maranéhna ngébréhkeun deui karya Allah anu ajaib, anu geus nungtun maranéhna ka landesan anu pageuh téa, sarta dina kasatunggalan maranéhna ngangkat panon ka sawarga jeung ku sora tarik ngamulyakeun Allah. Ieu mangaruhan sawatara jalma anu tadina ngeluh sarta ninggalkeun landesan, sarta maranéhna kalawan pameunteu handap asor naék deui kana éta.”

“Kuring dipintonkeun deui kana pangwawaran ngeunaan kadatangan Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina roh jeung kakawasaan Elia pikeun nyiapkeun jalan pikeun Yesus. Jalma-jalma anu nolak kasaksian Yohanes teu meunang mangpaat tina pangajaran-pangajaran Yesus. Panolakan maranéhna kana amanat anu ngaramalkeun kadatangan-Na nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu gampil narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Mesias. Iblis ngadorong jalma-jalma anu nolak amanat Yohanes sangkan terus ngaleuwihan deui, nepi ka nolak sarta nyalibkeun Kristus. Ku hal éta maranéhna nempatkeun dirina dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poé Pentekosta, anu saenyana bakal ngajarkeun ka maranéhna jalan asup ka Bait Suci sawarga. Beulahna lalangse Bait Allah némbongkeun yén kurban-kurban jeung aturan-aturan upacara urang Yahudi moal deui ditarima. Kurban Agung geus dipersembahkeun sarta geus ditarima, jeung Roh Suci anu turun dina poé Pentekosta ngarahkeun pikiran para murid tina bait suci dunya ka Bait Suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun ngucurkeun ka para murid-Na mangpaat panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poék gulita sakabéhna. Maranéhna kaleungitan sakabéh caang anu sabenerna bisa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rarancang kasalametan, sarta maranéhna tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung persembahan-persembahan maranéhna anu taya gunana. Bait Suci sawarga geus ngagantikeun bait suci dunya, tapi maranéhna teu nyaho kana parobahan éta. Ku sabab kitu maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di tempat suci.

“Loba jalma ningali kalayan ngeri kana lampah urang Yahudi dina nolak jeung nyalibkeun Kristus; sarta nalika maranéhna maca sajarah panganiayaan-Na anu ngerakeun, maranéhna nyangka yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti anu dipigawé ku Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti anu dipigawé ku urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakabéh jalma, parantos ngauji éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna dikedalkeun minangka rasa anu dipiboga. Sakumna sawarga niténan kalayan minat anu pangjerona kana kumaha ditarimana amanat malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu ngucurkeun cimata nalika maca carita salib, malah ngahinakeun warta hadé ngeunaan datangna Anjeunna. Gantina narima éta amanat kalayan kabungah, maranéhna nyatakeun yén éta téh kasasar. Maranéhna ngabenci jalma-jalma anu mikacinta penampakan-Na sarta ngusir maranéhna kaluar ti garéja-garéja. Jalma-jalma anu nolak amanat kahiji teu bisa meunang mangpaat tina amanat kadua; kitu deui maranéhna teu meunang

mangpaat tina patinggoreh tengah wengi, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus kana tempat anu Maha Suci di jero Bait Suci sawarga. Jeung ku nolak dua amanat anu saméméhna, maranéhna parantos ngapoékkeun pangartina nepi ka maranéhna teu bisa ningali cahaya dina amanat malaikat katilu, anu nembongkeun jalan kana tempat anu Maha Suci. Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui garéja-garéja nominal parantos nyalibkeun ieu amanat-amanat, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan kana tempat anu Maha Suci, sarta maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi anu ngahaturkeun kurban-kurban maranéhna anu taya gunana, maranéhna ogé ngahaturkeun doa-doa maranéhna anu taya gunana ka rohangan anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, anu bungah ku tipu daya éta, nyokot sipat kaagamaan, sarta ngarahkeun pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, bari digawé ku kakawasaanana, ku tanda-tandana, jeung ku kaajaiban-kaajaiban bohong, pikeun ngabeungkeut maranéhna dina perangkapna. Sabagian ku anjeunna ditipu ku hiji cara, sedengkeun sabagian deui ku cara séjén. Anjeunna parantos nyiapkeun rupa-rupa kasasar pikeun mangaruhan rupa-rupa pikiran. Sabagian ningali kalayan ngeri kana hiji tipu daya, padahal maranéhna kalayan gampang narima tipu daya anu séjén. Iblis nipu sabagian ku Spiritualisme. Anjeunna ogé datang minangka malaikat cahaya sarta nyebarkeun pangaruhna ka sakuliah nagri ku jalan pembaruan-pembaruan palsu. Garéja-garéja jadi kalintang bungahna sarta nganggap yén Allah keur damel sacara ajaib pikeun maranéhna, padahal éta téh pagawéan roh anu séjén. Kagiatan émosional éta bakal sirna sarta ninggalkeun dunya jeung garéja dina kaayaan anu leuwih goréng tibatan saméméhna.”

“Kuring ningali yén Allah boga anak-anak anu jujur di antara urang Advent anu ngan ukur ngaranna wungkul, sarta di antara gereja-gereja anu geus ragrag; jeung saméméh pageblug-pageblug dituangkeun, para palayan jeung umat bakal dipanggil kaluar tina gereja-gereja ieu sarta kalawan bungah bakal narima bebeneran. Sétan terang hal ieu; sarta saméméh sora tarik malaikat katilu dipasihkeun, manéhna ngagedékeun hiji kaayaan kagumbiraan dina badan-badan agama ieu, supaya jalma-jalma anu geus nampik bebeneran bisa nyangka yén Allah nyarengan maranéhna. Manéhna miharep bisa nipu jalma-jalma anu jujur sarta nungtun maranéhna supaya nyangka yén Allah masih kénéh digawekeun pikeun gereja-gereja. Tapi caang bakal mancorong, sarta sakumna anu jujur bakal ninggalkeun gereja-gereja anu geus ragrag, sarta nangtung babarengan jeung umat sesa.” Early Writings, 258–261.